

שפטים

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
21	20																	

הפרק 1

1 | יהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו
2 | ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו
3 | ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון
4 | ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש
5 | וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי
6 | וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו
7 | ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם
8 | וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש
9 | ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה
10 | וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי
11 | וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר
12 | ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה
13 | וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה
14 | ויהי בבואה ותסיתו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך
15 | ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית
16 | ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם
17 | וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה
18 | וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה
19 | ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם
20 | ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק
21 | ואת היבوسی ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבوسی את בני בנימן בירושלם עד היום הזה
22 | ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם
23 | ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז
24 | ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד
25 | ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו
26 | וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה

²⁷ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת ²⁸ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו ²⁹ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר ³⁰זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס ³¹אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב ³²וישב האשרי בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא הורישו ³³נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס ³⁴וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק ³⁵ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס ³⁶וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה

הפרק 2

יעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם ²ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם ³וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש ⁴ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו ⁵ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה ⁶וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ ⁷ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל ⁸וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים ⁹ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש ¹⁰וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל ¹¹ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ¹²ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה ¹³ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות ¹⁴ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם ¹⁵בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד ¹⁶ויקם יהוה שפטים ויושעו מיד שסים ¹⁷וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן ¹⁸וכי הקים יהוה להם שפטים והיה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחיקהם ¹⁹והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה ²⁰ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי

²¹ גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת
²² למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא
²³ וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע

הפרק 3

אלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען
² רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום
³ חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת
⁴ ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה
⁵ ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
⁶ ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם
⁷ ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות
⁸ ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן
רשעתים שמנה שנים
⁹ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן
ממנו
¹⁰ ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם
ותעז ידו על כושן רשעתים
¹¹ ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז
¹² ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו
את הרע בעיני יהוה
¹³ ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים
¹⁴ ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה
¹⁵ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו
וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב
¹⁶ ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו
¹⁷ ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד
¹⁸ ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה
¹⁹ והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל
העמדים עליו
²⁰ ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל
הכסא
²¹ וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו
²² ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה
²³ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל
²⁴ והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר
המקרה
²⁵ ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה
מת
²⁶ ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה
²⁷ ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם
²⁸ ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות
הירדן למואב ולא נתנו איש לעבד

²⁹יִכּוֹ אֶת מוֹאֵב בַּעַת הַהִיא כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל שֹׁמֵן וְכָל אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלֹט אִישׁ
³⁰וְתִכְנַע מוֹאֵב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ שְׂמוֹנִים שָׁנָה
³¹וְאַחֲרָיו הָיָה שִׁמְגָר בֶּן עֲנַת וַיֵּךְ אֶת פְּלִשְׁתִּים שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ בַּמִּלְחָמָה הַבְּקָר וַיִּשַׁע גַּם הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל

הפרק 4

יִסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֵהוּד מֵת
²וַיִּמְכְּרֵם יְהוָה בְּיַד יִבִּין מֶלֶךְ כְּנָעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחצוֹר וְשָׂר צַבָּאוֹ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם
³וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרָזֶל לוֹ וְהוּא לֹחֵץ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲזָקָה עֲשָׂרִים שָׁנָה
⁴וְדַבּוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּידוֹת הִיא שִׁפְטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהִיא
⁵וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תֵּמַר דְּבוּרָה בֵּין הָרֵמָה וּבֵין בֵּית אֶל בְּהָר אַפְרַיִם וַיַּעֲלֻ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְשַׁפֵּט
⁶וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְבָרֶק בֶּן אֲבִינֵעָם מִקְדָּשׁ נַפְתָּלִי וְתֹאמַר אֵלָיו הֲלֹא צוּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ וּמִשְׁכַּת
בְּהָר תַּבּוּר וּלְקַחְתָּ עִמָּךְ עֲשָׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלֹן
⁷וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל נַחֲל קִישׁוֹן אֶת סִיסְרָא שָׂר צַבָּא יִבִּין וְאֶת רֶכֶבוֹ וְאֶת הַמּוֹנוֹ וְנִתְּתִיהוּ בְיָדְךָ
⁸וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרֶק אִם תִּלְכִּי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם לֹא תִלְכִּי עִמִּי לֹא אֵלֶיךָ
⁹וְתֹאמַר הֲלֹךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אִפְסָה כִּי לֹא תִהְיֶה תִּפְאָרְתְּךָ עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְיַד אִשָּׁה יִמְכָּר
יְהוָה אֶת סִיסְרָא וְתִקֵּם דְּבוּרָה וְתִלָּךְ עִם בָּרֶק קְדָשָׁה
¹⁰וַיִּזְעַק בָּרֶק אֶת זְבֻלֹן וְאֶת נַפְתָּלִי קְדָשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשָׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוּרָה
¹¹וְחֹבֵר הַקִּינִי נִפְרַד מִקֵּין מִבְּנֵי חֲבַב חֲתָן מֹשֶׁה וַיֵּט אֹהֶלוֹ עַד אֶלּוֹן בְּצַעֲנִים אֲשֶׁר אֶת קְדָשׁ
¹²וַיִּגְדּוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָּרֶק בֶּן אֲבִינֵעָם הֵר תַּבּוּר
¹³וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת כָּל רֶכֶבוֹ תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרָזֶל וְאֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל נַחֲל
קִישׁוֹן
¹⁴וְתֹאמַר דְּבָרָה אֶל בָּרֶק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת סִיסְרָא בְיָדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לַפְּנִיךָ וַיִּרֶד
בָּרֶק מִהָר תַּבּוּר וְעֲשָׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו
¹⁵וַיֹּהֶם יְהוָה אֶת סִיסְרָא וְאֶת כָּל הָרֶכֶב וְאֶת כָּל הַמַּחֲנֶה לִפְנֵי חָרֵב לַפְּנֵי בָרֶק וַיִּרֶד סִיסְרָא מֵעַל
הַמַּרְכָּבָה וַיִּנְס בְּרַגְלָיו
¹⁶וּבָרֶק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל מַחֲנֶה סִיסְרָא לִפְנֵי חָרֵב לֹא נִשְׁאָר
עַד אֶחָד
¹⁷וַסִּיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל אֹהֶל יַעֲלֵה אֶת חֹבֵר הַקִּינִי כִּי שְׁלוֹם בֵּין יִבִּין מֶלֶךְ חָצוֹר וּבֵין בֵּית חֹבֵר הַקִּינִי
¹⁸וְתִצָּא יַעֲלֵה לְקִרְאֵת סִיסְרָא וְתֹאמַר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלִי אֶל תִּירָא וַיִּסֵּר אֵלֶיהָ הָאֹהֶל וְתִכְסֶּהוּ
בִּשְׂמִיכָה
¹⁹וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מֵעֵט מַיִם כִּי צִמְאֹתִי וְתִפְתַּח אֶת נְאוֹד הַחֶלֶב וְתִשְׁקֶהוּ וְתִכְסֶּהוּ
²⁰וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וְהִיא אִם אִישׁ יָבוֹא וְשָׁאַלְךָ וְאָמַר הִישׁ פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין
²¹וְתִקַּח יַעֲלֵה אֶת חֹבֵר אֶת יִתְדֵי הָאֹהֶל וְתִשֶּׁם אֶת הַמִּקְבֵּת בַּיָּדָה וְתִבּוֹא אֵלָיו בְּלֹאט וְתִתְקַע אֶת הַיִּתְדֵּי
בְּרִקְתּוֹ וְתִצְנַח בָּאָרֶץ וְהוּא נֹרֵם וַיַּעַף וַיָּמָת
²²וְהִנֵּה בָרֶק רָדַף אֶת סִיסְרָא וְתִצָּא יַעֲלֵה לְקִרְאָתוֹ וְתֹאמַר לוֹ לָךְ וְאָרָאךָ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מִבְּקֶשׁ
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נָפַל מֵת וְהַיִּתְדֵּי בְּרִקְתּוֹ
²³וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִבִּין מֶלֶךְ כְּנָעַן לַפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
²⁴וְתִלָּךְ יַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וְקִשְׁשָׁה עַל יִבִּין מֶלֶךְ כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוֹ אֶת יִבִּין מֶלֶךְ כְּנָעַן

הפרק 5

1 תשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמה
2 בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה
3 שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל
4 יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים
5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל
6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות
7 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל
8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל
9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה
10 רכבי אתנות צחרות ישרי על מדין והלכי על דרך שיחו
11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה
12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושב שביך בן אבינעם
13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים
14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספ
15 ושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי לב
16 למה ישבת בין המשפטים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב
17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון
18 זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה
19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו
20 מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא
21 נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז
22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו
23 אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו ישרי כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים
24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך
25 מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה
26 ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו
27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל כרע שם נפל שדוד
28 בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו
29 חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה
30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל
31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה

הפרק 6

1 יעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים
2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות
3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו
4 ויחננו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור
5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה

⁶ וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה
⁷ ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין
⁸ וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם
ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים
⁹ ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם
¹⁰ ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא
שמעתם בקולי!
¹¹ ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים
בגת להניס מפני מדין
¹² וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל
¹³ ויאמר אליו גדעון ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו
אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין
¹⁴ ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך
¹⁵ ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי!
¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד:
¹⁷ ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי:
¹⁸ אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך
¹⁹ וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל
תחת האלה ויגש
²⁰ ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש
כן
²¹ וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל
את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו
²² וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל
פנים
²³ ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות
²⁴ ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי:
²⁵ ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את
מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת
²⁶ ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי
האשרה אשר תכרת
²⁷ ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת
אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה
²⁸ וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה
על המזבח הבנו!
²⁹ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה
³⁰ ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר
עליו
³¹ ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת
עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבחו
³² ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתן את מזבחו
³³ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל
³⁴ ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו
³⁵ ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו
לקראתם

³⁶ ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת
³⁷ הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי
תושיע בידי את ישראל כאשר דברת
³⁸ ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל מים
³⁹ ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב
אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל
⁴⁰ ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל

הפרק 7

ישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת
המורה בעמק
² ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי
הושיעה לי!
³ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים
אלף ועשרת אלפים נשארו
⁴ ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה
ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך
⁵ ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג
אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות
⁶ ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים
⁷ ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם
ילכו איש למקמו
⁸ ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות
האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק
⁹ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך
¹⁰ ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה
¹¹ ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר
במחנה
¹² ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים
לרב
¹³ ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים
מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכה ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל
¹⁴ ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת
כל המחנה
¹⁵ ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן
יהוה בידכם את מחנה מדין
¹⁶ ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים
¹⁷ ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו
¹⁸ ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם
ליהוה ולגדעון
¹⁹ ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את
השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם
²⁰ ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם
השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון

²¹ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו
²²ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית
השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת
²³ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין
²⁴ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה
ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן
²⁵וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו
אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן

הפרק 8

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אַפְרַיִם מִה הַדָּבָר הַזֶּה עֲשִׂיתָ לָנוּ לְבַלְתִּי קְרָאוֹת לָנוּ כִּי הִלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן וַיִּרְיִבֹּן
אֹתוֹ בַּחֲזָקָה
²וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה עֲשִׂיתִי עִתָּה כֹכֶם הֲלוֹא טוֹב עֲלִלְוֹת אַפְרַיִם מִבְּצִיר אֲבִיעֶזֶר
³בִּידְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת שְׂרֵי מִדְיָן אֶת עֶרֶב וְאֶת זָאֵב וּמִה יִכְלָתִי עֲשׂוֹת כֹכֶם אִם רָפְתָה רוּחַם מֵעָלָיו
בַּדְּבָר הַזֶּה
⁴וַיָּבֹא גַדְעוֹן הַיִּרְדְּנָה עֶבֶר הוּא וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ עִיפִים וּרְדָפִים
⁵וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סְכוֹת תָּנוּ נָא כִכְרוֹת לֶחֶם לַעֲם אֲשֶׁר בְּרַגְלִי כִּי עִיפִים הֵם וְאֲנִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבֶח וְצִלְמִנֶּעַ
מֶלֶכִּי מִדְיָן
⁶וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סְכוֹת הֵכֵף זֶבֶח וְצִלְמִנֶּעַ עִתָּה בִּידֶךָ כִּי נָתַן לְצַבָּאֶךָ לֶחֶם
⁷וַיֹּאמֶר גַּדְעוֹן לֵכֵן בַּתֵּת יְהוָה אֶת זֶבֶח וְאֶת צִלְמִנֶּעַ בְּיָדִי וְדַשְׁתִּי אֶת בְּשָׂרְכֶם אֶת קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת
הַבְּרָקִים
⁸וַיַּעַל מִשֶּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּזְאֵת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנָשִׁי פְּנוּאֵל כֹּאשֶׁר עָנוּ אֲנָשִׁי סְכוֹת
⁹וַיֹּאמֶר גַּם לְאַנְשֵׁי פְּנוּאֵל לֵאמֹר בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם אֲתֶךָ אֶת הַמַּגְדָּל הַזֶּה
¹⁰וְזֶבֶח וְצִלְמִנֶּעַ בִּקְרָקֶר וּמַחְנִיָּהֶם עִמָּם כַּחֲמֶשֶׁת עֶשֶׂר אֶלֶף כָּל הַנּוֹתָרִים מִכָּל מַחֲנֶה בְּנֵי קֵדָם וְהַנִּפְלִים
מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרֵב
¹¹וַיַּעַל גַּדְעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׁכוּנִי בָּאֵהִלִּים מִקֵּדָם לִנְבַח וַיִּגְבְּהָה וַיֵּךְ אֶת הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה הָיָה בֶטֶח
¹²וַיִּנְסוּ זֶבֶח וְצִלְמִנֶּעַ וַיִּרְדְּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכַּד אֶת שְׂנֵי מֶלְכֵי מִדְיָן אֶת זֶבֶח וְאֶת צִלְמִנֶּעַ וְכָל הַמַּחֲנֶה
הַחֲרִיד:
¹³וַיֵּשֶׁב גַּדְעוֹן בֶּן יוֹאֵשׁ מִן הַמִּלְחָמָה מִלְמַעְלָה הַחֹרֶם
¹⁴וַיִּלְכַּד נֶעֶר מֵאַנְשֵׁי סְכוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת שְׂרֵי סְכוֹת וְאֶת זִקְנֵיהֶם שִׁבְעִים וּשְׁבַעֲהָ אִישׁ
¹⁵וַיָּבֹא אֶל אֲנָשֵׁי סְכוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶבֶח וְצִלְמִנֶּעַ אֲשֶׁר חֲרַפְתֶּם אוֹתִי לֵאמֹר הֵכֵף זֶבֶח וְצִלְמִנֶּעַ עִתָּה
בִּידֶךָ כִּי נָתַן לְאַנְשֵׁיךָ הַיַּעֲפִים לֶחֶם
¹⁶וַיִּקַּח אֶת זִקְנֵי הָעִיר וְאֶת קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת הַבְּרָקִים וַיִּדַּע בָּהֶם אֶת אֲנָשֵׁי סְכוֹת
¹⁷וְאֶת מַגְדָּל פְּנוּאֵל נָתַץ וַיְהַרֵּג אֶת אֲנָשֵׁי הָעִיר:
¹⁸וַיֹּאמֶר אֶל זֶבֶח וְאֶל צִלְמִנֶּעַ אִיפָּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִרְגַתֶּם בַּתְּבוֹר וַיֹּאמְרוּ כְמוֹהֶם אֶחָד כְּתָאֵר
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
¹⁹וַיֹּאמֶר אַחִי בְנֵי אֲמִי הֵם חֵי יְהוָה לוֹ הַחִיתִם אוֹתָם לֹא הִרְגָתִי אֹתְכֶם
²⁰וַיֹּאמֶר לִיתֵר בְּכוֹרוֹ קוֹם הִרְג אֹתָם וְלֹא שֶׁלֶף הַנֶּעֶר חָרְבוּ כִּי יֵרָא כִּי עוֹדְנוּ נֶעֶר
²¹וַיֹּאמֶר זֶבֶח וְצִלְמִנֶּעַ קוֹם אֶתָּה וּפְגַע בָּנוּ כִּי כָאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיִּקֶּם גַּדְעוֹן וַיְהַרֵּג אֶת זֶבֶח וְאֶת צִלְמִנֶּעַ וַיִּקַּח
אֶת הַשְּׁהֲרָנִים אֲשֶׁר בְּצוּאֵרֵי גְמְלֵיהֶם
²²וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵל גַּדְעוֹן מִשֵּׁל בָּנוּ גַם אֶתָּה גַם בֶּנְךָ גַם בֶּן בֶּנְךָ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן
²³וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גַּדְעוֹן לֹא אֲמַשֵּׁל אֲנִי בְכֶם וְלֹא יִמְשַׁל בְּנֵי בְכֶם יְהוָה יִמְשַׁל בְּכֶם
²⁴וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גַּדְעוֹן אֲשַׁאלָה מִכֶּם שְׁאֵלָה וְתָנוּ לִי אִישׁ זֶמֶן שְׁלָלוּ כִּי זֶמְנִי זֶהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם
²⁵וַיֹּאמְרוּ נָתַן וַיִּפְרְשׁוּ אֶת הַשְּׁמָלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שְׁמָה אִישׁ זֶמֶן שְׁלָלוּ

²⁶ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם

²⁷ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש

²⁸ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון

²⁹וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו

³⁰ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו

³¹ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך

³²וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי

³³ויהי כאשר מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים

³⁴ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב

³⁵ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל

הפרק 9

1 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמה

²דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני

³וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא

⁴ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו

⁵ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא

⁶ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם

⁷ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים

⁸הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו

⁹ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים

¹⁰ויאמרו העצים לתאנה לזית את מלכי עלינו

¹¹ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים

¹²ויאמרו העצים לגפן לזית את מלוכי עלינו

¹³ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים

¹⁴ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו

¹⁵ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון

¹⁶ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו

¹⁷אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין

¹⁸ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא

¹⁹ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם

²⁰ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך

²¹וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו

²²וישר אבימלך על ישראל שלש שנים

²³וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך

²⁴לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו

²⁵וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך

²⁶ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם

²⁷ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך

²⁸ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו

²⁹ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה

³⁰וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו

³¹וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר עליך

³²ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה

³³והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך

³⁴ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים

³⁵ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב

³⁶וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים

³⁷ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים

³⁸ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו

³⁹ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך

⁴⁰וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער

⁴¹וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם

⁴²ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך

⁴³ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם

⁴⁴ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכום

⁴⁵ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלח

⁴⁶וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית

⁴⁷ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם

⁴⁸ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני

⁴⁹ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה

⁵⁰וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה

⁵¹ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל

⁵²ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש

⁵³ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרך את גלגלתו

⁵⁴ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת

⁵⁵ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו

⁵⁶וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו

⁵⁷ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל

הפרק 10

יקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא יושב בשמיר בהר אפרים

²וישפט את ישראל עשרים ושלוש שנה וימת ויקבר בשמיה

³ויקם אחרייו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה

⁴ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד

⁵וימת יאיר ויקבר בקמון

⁶ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו

⁷ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון

⁸וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד

⁹ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד

¹⁰ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים

¹¹ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים

¹²וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם

¹³ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם

¹⁴לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם

¹⁵ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה

¹⁶ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל

¹⁷ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה

¹⁸ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל יושבי גלעד

הפרק 11

יפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח

²ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה

³ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו

⁴ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל

⁵ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב

⁶ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון

⁷ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם

⁸ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש

לכל יושבי גלעד:

⁹ ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש

¹⁰ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה

¹¹ וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה

¹² וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי:

¹³ ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשלום

¹⁴ ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון

¹⁵ ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון

¹⁶ כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה

¹⁷ וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש

¹⁸ וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנן בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב

¹⁹ וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי:

²⁰ ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחננו ביהצה וילחם עם ישראל

²¹ ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא

²² ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן

²³ ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו

²⁴ הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו תירש

²⁵ ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם במ

²⁶ בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא

²⁷ ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון

²⁸ ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו

²⁹ ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון

³⁰ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני עמון ביד:

³¹ והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיה עולה

³² ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם במ ויתנם יהוה בידו

³³ ויכם מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל

³⁴ ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת

³⁵ ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב

³⁶ ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיו אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון

³⁷ ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי:

³⁸ ויאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים
³⁹ ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק
בישראל
⁴⁰ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה

הפרק 12

יצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת
עמך ביתך נשרף עליך באש
² ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם
³ ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליכם אלי
היום הזה להלחם בי!
⁴ ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים
אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה
⁵ וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד
האפרתי אתה ויאמר לא
⁶ ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף
⁷ וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד:
⁸ וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם
⁹ ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את
ישראל שבע שנים
¹⁰ וימת אבצן ויקבר בבית לחם
¹¹ וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים
¹² וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן
¹³ וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני:
¹⁴ ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמנה שנים
¹⁵ וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי:

הפרק 13

יספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה
² ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה
³ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן
⁴ ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא
⁵ כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל
להושיע את ישראל מיד פלשתים
⁶ ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא
מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי!
⁷ ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים יהיה
הנער מן הבטן עד יום מותו
⁸ ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה
לנער היולד:
⁹ וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין
עמה

¹⁰ ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אל!
¹¹ ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר
אני
¹² ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו
¹³ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר
¹⁴ מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר
¹⁵ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים
¹⁶ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא
¹⁷ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך וכבדנוך
¹⁸ ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלא!
¹⁹ ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים
²⁰ ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו
על פניהם ארצח
²¹ ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא
²² ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו
²³ ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת
לא השמיענו כזאת
²⁴ ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה
²⁵ ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל

הפרק 14

י ירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים
² ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה
³ ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים
הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני!
⁴ ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים
בישראל
⁵ וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו
⁶ ותצלח עליו רוח יהוה וישסעוהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה
⁷ וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון
⁸ וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש
⁹ וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית
האריה רדה הדבש
¹⁰ וירד אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים
¹¹ ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו
¹² ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם
ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים
¹³ ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה
חידתך ונשמענה
¹⁴ ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים
¹⁵ ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת
בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא

¹⁶ ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד:

¹⁷ ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמם

¹⁸ ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי!

¹⁹ ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביו

²⁰ ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו

הפרק 15

יהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא

² ויאמר אביו אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה

³ ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה

⁴ וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך

⁵ ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית

⁶ ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביו באש

⁷ ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל

⁸ ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם

⁹ ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלח:

¹⁰ ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו

¹¹ ויירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם

¹² ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם

¹³ ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרוהו בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע

¹⁴ הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתיים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו

¹⁵ וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש

¹⁶ ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש

¹⁷ ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי:

¹⁸ ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים

¹⁹ ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה

²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

הפרק 16

ילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה

²לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו

³וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריו וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון

⁴ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה

⁵ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותי וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף

⁶ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך

⁷ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם

⁸ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם

⁹והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו

¹⁰ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר

¹¹ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתיים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם

¹²ותקח דלילה עבתיים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט

¹³ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת

¹⁴ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת

¹⁵ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול

¹⁶ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות

¹⁷ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי מזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם

¹⁸ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם

¹⁹ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו

²⁰ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו

²¹ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתיים ויהי טוחן בבית האסירים

²²ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח

²³וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבינו

²⁴ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו

²⁵ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים

²⁶ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשני את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם

²⁷והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון

²⁸ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים

²⁹וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו

³⁰ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו

³¹וירדו אחיו וכל בית אביו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה

הפרק 17

איהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו

²ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה

³וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך

⁴וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו

⁵והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן

⁶בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה

⁷ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם

⁸וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו

⁹ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא

¹⁰ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי!

¹¹ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו

¹²וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה

¹³ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן

הפרק 18

בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה

²וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם

³המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלא ומה אתה עשה בזה ומה לך פה

⁴ויאמר אלהם כזה וכה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן

⁵ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה

⁶ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה

⁷וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם

⁸ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם

⁹ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ

¹⁰כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ

¹¹ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה

¹² ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים

¹³ ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה

¹⁴ ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתי האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו

¹⁵ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה ושאלו לו לשלום

¹⁶ ושש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן

¹⁷ ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה

¹⁸ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים

¹⁹ ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותר כהן לבית איש אחד או היותר כהן לשבט ולמשפחה בישראל

²⁰ וייטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם

²¹ ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם

²² והמה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתי אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן

²³ ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת

²⁴ ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך

²⁵ ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך

²⁶ וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו

²⁷ והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש

²⁸ ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה

²⁹ ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה

³⁰ ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ

³¹ וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה

הפרק 19

יהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה

² ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים

³ ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו

⁴ ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם

⁵ ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו

⁶ וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הוואל נא ולין ויטב לבך

⁷ ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם

⁸ וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם

⁹ ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא

הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך:
¹⁰ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו
¹¹ הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוס הזאת ונלין בה
¹² ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה
¹³ ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה
¹⁴ ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן
¹⁵ ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון
¹⁶ והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני
¹⁷ וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא
¹⁸ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה
¹⁹ וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר
²⁰ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן
²¹ ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו
²² והמה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו
²³ ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת
²⁴ הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת
²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר
²⁶ ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור
²⁷ ויקם אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף
²⁸ ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו
²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל
³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו

הפרק 20

1 יצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפח
² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב
³ וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת
⁴ ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון
⁵ ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת
⁶ ואחז בפילגשי וינתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל
⁷ והנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם
⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהל ולא נסור איש לביתו
⁹ ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל

¹⁰ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל

¹¹ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים

¹²וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם

¹³ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל

¹⁴ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל

¹⁵ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישיבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור

¹⁶מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא

¹⁷ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה

¹⁸ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה

¹⁹ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה

²⁰ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה

²¹ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה

²²ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון

²³ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו

²⁴ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני

²⁵ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב

²⁶ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה

²⁷וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם

²⁸ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך

²⁹וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב

³⁰ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם

³¹ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל

³²ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות

³³וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה גבע

³⁴ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה

³⁵ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב

³⁶ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה

³⁷והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב

³⁸והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר

³⁹ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה

⁴⁰והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה

⁴¹ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה

⁴²ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו

⁴³כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש

⁴⁴ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל

⁴⁵ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללוהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש

⁴⁶ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל

⁴⁷ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים

⁴⁸ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש

הפרק 21

איש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה

²ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול

³ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד

⁴ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים

⁵ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת

⁶וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל

⁷מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים

⁸ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל

⁹ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד

¹⁰וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף

¹¹וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו

¹²וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען

¹³וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום

¹⁴וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן

¹⁵והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל

¹⁶ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה

¹⁷ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל

¹⁸ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן

¹⁹ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה

²⁰ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים

²¹וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן

²²והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו

²³ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישוּבו אל נחלתם ויבנו את

הערים וישבו בהם

²⁴ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו

²⁵בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה